

det mig, at, uagtet Alt det, han har sagt, er rigtigt, det dog kun beviser den Paastand, her foreligger, nemlig at Horsens Straffeanstalt, som har de til Arbeide bedst skikkede Fanger, frembringer Mindst i Forhold til de Ovararbeidspenge, Fangerne fortjene; men det bør netop ikke være saaledes. Den Straffeanstalt, der har de Fanger, som ere i den bedste og kraftigste Alder til at arbejde og have den længste Dvælse, bør frembringe Meeft i Forhold til Fangernes Ovararbeidspenge, og der maa sandsynligviis paa Bunden af den hele Betragtningmaade af Fangernes Ovararbeide i Horsens Straffeanstalt være Noget, der ikke er heldigt. Jeg indbrømmer meget gjerne, at der er en Vanffelighed, som ligger for, inden Vanen at bruge Fangerne til privat Arbeide bliver forandret, inden de Vedkommende, der bruge Fangerne, komme til at føle de Fordele, de have deraf, og saaledes blive villigere til at betale Mere derfor; men det er nødvendigt fra vor Side her at fastholde, at vi have Grund til at kræve et bedre Forhold mellem de for Fangerne vundne Ovararbeidspenge og den Indtægt, Staten har af Fangerne. Det er dette Forhold, hvorpaa det kommer an, og det er jo besynderligt, at det netop er ugunstigt der, hvor der er de dygtigste Fanger, og meeft gunstigt paa Christianshavn, hvor der vel er Fanger af lignende Bestaaffenhed, men ogsaa adskillige nye. Jeg troer altsaa, man er berettiget til at gjøre denne Anse; jeg indbrømmer; at man ved Siden deraf kan erkjende Vanffeligheden af at bekæmpe disse Mangler, men de maae kunne bekæmpes og efterhaanden overvindes. Saavidt jeg hørte, sagde det ærede Medlem, at Fangerne af deres Ovararbeidspenge selv betale visse uldne Klædningsstykke (C. M. Jespersen: Ja!). Dette er ikke berettiget; Fangers Klædning er, man kan gjerne sige Noget, der gaaer ind med i hans hele Livstilværelse i Fængslet. Hans Kost, hans Klædning, hans Huusning, som den er, er reglementeret, og kan vel for Enkelte, men ikke for det Hele, forandres. Der maa altsaa herved være en Feil tilstede, thi, hvis det var nødvendigt, at samtlige Fanger skulde have en anden Klædning, saa maatte den tilstaaes dem under Beklædningen, og man vidste da, hvor-

ledes det hang sammen dermed. Der er ganske sikkert herved en Afleder for en Deel af de vundne Ovararbeidspenge, men, saavidt jeg kan skjønne, er det ikke nogen berettiget Afleder. Hvad angaaer Fangernes Ret til at anstafte sig visse Kostgjenstande for Ovararbeidspengene, da troer jeg nok, at en saadan Ret bestaaer. Det er antaget ligeoverfor de Regler, der bestaae for Fangernes Forsyning med Kost i Fængslerne, at noget Saadant kan finde Sted, især forbi enkelte Fanger ifølge deres særlige Natur kunne behøve noget Mere end de reglementerede Portioner; men een Ting frygter jeg meget, just fordi jeg har seet det i Fængslerne, nemlig at Fangerne vrage den Mad, der gives. Visse Sorter isørigt god Mad, som f. Ex. Grød, spise de ikke tilbunds, og derimod forsyne de sig med Suurbrød og Hvedebrød, men dette hører aabenbart ikke til en rigtig Fangebehandling. Det er sørgeligt, at der skal være en saadan Behandling, men Fangeren sættes ikke i Fængsel for at have det behageligt. Han skal have et sundt og godt Opholdstied, men isørigt skal der ikke være noget for ham Tiltrækkende ved Fængslet, og han skal i Særdeleshed ikke stilles saaledes, at han, efterat have levet i Fængslet, gaaer ud derafra med Penge i Lommen og maastee den første Aften besøger Tivoli, hvis han er i Kjøbenhavn, medens hans Standsfæller have maattet slide haardt den hele Tid igjennem for at opholde Rivet. Dette er Noget, man skal være meget forsigtig med, og man bør itide raade Bod paa Alt, hvad der kan føre i denne Retning. Jeg erkjender ved Siden deraf, at det er meget vanffeligt at ordne Forholdet saaledes, at Fangeren lider sin Straf tilbørligt, og at Mennesseligheden dog tages i Betragtning; men jeg er bange for, at man her igjennem det ganske rigtige og isørigt nyttige og heldbringende private Arbeide let kommer til at lade sig drive for vidt, for at gjøre Fangerne bedre skikkede til at arbejde for de Private.

C. M. Jespersen: Med Hensyn til den sidste ærede Talers Bemærkning om Indkjøb af Suurbrød og Hvedebrød, skal jeg svare, at disse Luxusartikler ikke høre til de Provisioner, som Fangerne ere berettigede til at ind-